

[Robert Mikkelsen.]

digt. I den ministerielle Bekendtgørelse af 1933 om statsautoriserede Revisoreres Virksomhed, Pligter og Ansvar er det udtrykkelig fastslaaet som en Regel, at statsautoriserede Revisorer ikke maa deltage i Ledelsen af saadanne Virksomheder, ligesom de ikke uden Handelsministeriets Samtykke kan foretage Likvidation af dem, og denne gode Regel bør bibeholdes. Revisorer, statsautoriserede Revisorer bør revidere, de bør ikke administrere, og dette gælder nu mere end nogen Sinde, idet vi netop for Tiden har en saa overvældende Brug for Revisorer til egentlige Revisionsopgaver. Det gælder Formueopgørelserne, det gælder Revisionen af Skattebetalinger, hvor Arbejdet netop først og fremmest bremser paa Grund af Mangel paa kvalificeret Revisionsassistance; derfor er det højst uheldigt at beslaglægge denne specielt uddannede Arbejdskraft til Opgaver, som andre forudsætningsvis maa anses for bedre skikket til at løse. Jeg tror, den fornødne sagkyndige Bistand udmærket kan opnaas hos Sagførerne, hvis Arbejdsomraade netop coutumemæssigt omfatter Administration, og jeg mener, at man skal overlade til Revisorer at revidere og til andre at administrere.

Det fremgaar af Bemærkningerne, at der i Januar var ca. 250 Værnemagere under Forvaltning, og at man i alt regnede med 600—800 Forvaltninger. Det maa vel betyde, at der endnu er omkring 500 Værnemagere, som er klar over, at deres Formuer trues af Konfiskation, men som ikke desmindre nu i over et Aar efter Befrielsen frit har kunnet disponere. Jeg tror ikke, denne Dispositionsfrihed har været til Gavn for Statens Udsigter til Dækning af Konfiskationskravet, og jeg kunde ønske, at man i Udvalget ogsaa beskæftigede sig med Mulighederne for, at dette meget uheldige Forhold blev bragt til Ophør.

I Bemærkningerne til § 9 hedder det, at den norske Landssviksankning fastsætter, at Statens Konfiskationskrav har Prioritet frem for al anden Gæld, da Statens Krav maa opfattes som en Tilbageførelse af Midler, der paa strafbar Maade er erhvervet paa Samfundets Bekostning, og derefter ræsonnerer man frem og tilbage, om noget tilsvarende burde indføres her, og man kommer til det Resultat, at det bør ikke indføres. Jeg er ikke helt sikker paa, at dette Resultat er det rette. Jeg kan vel være enig i, at Kreditorer fra Tiden, før den strafbare Virksomhed begyndte, burde gaa forud, og jeg kan ogsaa være enig i, at en Række privilegerede Krav burde gaa forud,

men Krav fra almindelige Kreditorer fra den Tid, hvor den strafbare Virksomhed foregik, og især naturligvis fra Tiden efter 5. Maj sidste Aar, synes jeg, det vilde være ganske forkert at sidestille med Statens Krav. Ogsaa dette Spørgsmaal mener jeg man burde have Opmærksomheden henvendt paa i Udvalget.

De Ting, jeg har nævnt her, er imidlertid kun Skønhedspletter paa et i øvrigt udmærket Lovforslag, som jeg gerne anbefaler til hurtigt og velvilligt videre Behandling.

Bertel Dahlggaard: Vi fra vor Side er tilfredse med dette Lovforslags Affattelse, for saa vidt angaar alle væsentlige Bestemmelser. Af Enkeltheder skal jeg kun nævne et Par Smaating.

Jeg vilde have foretrukket, at Bestemmelsen i § 1, Stk. 6, om, at Lovens Regler skal finde Anvendelse ogsaa paa Forvaltning, der er etableret inden Lovens Ikrafttræden, havde været absolut, saa der ikke kunde gøres Undtagelse derfra.

Endvidere vilde jeg foretrække, at Bestemmelsen i § 8 om, at Salæret til Administratorer for Københavns Vedkommende fastsættes af Finansministeriet, blev udstrakt til ogsaa at gælde for det øvrige Land. Det vilde være rimeligt, at disse Salærer blev fastsat ud fra ensartede Synspunkter, eventuelt kunde der ved Fastsættelsen foreligge en Udtalelse fra den paagældende Skifteret.

Jeg har i øvrigt ikke noget at indvende mod Lovforslagets Affattelse og skal meget ønske, at den Udvalgsbehandling, der maatte komme, maa blive kortvarig.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Busch-Jensen: Jeg vil gerne have Lov til at sige to Ord foranlediget ved de Bemærkninger, som er gjort af ærede Ordførere i Anledning af Bestemmelsen i § 1, Stk. 6, om, at de Administratorer, som tillige har Egenskab som Forsvarere, ubetinget skulde fratræde. Naar jeg ikke har gjort tilsvarende Betragtninger gældende, havde jeg en Grund til det. Man maa ikke glemme, at selv om enkelte Administratorers Virksomhed har givet berettiget Anledning til Kritik, saa der er Mening i at gennemføre de Regler, der foreslaas gennemført, drejer det sig jo her om at indføre en Bestemmelse med tilbagevirkende Kraft, som gør et Indgreb i, hvad skal jeg kalde det, en dog velerhvervet Rettighed. Jeg er naturligvis